

Posudek vedoucího bakalářské práce Anety Slukové na téma „Zjištění postojů laické veřejnosti k výchově postižených dětí“

Téma práce je zaměřené na oblast, která dosud nebyla dostatečně prozkoumána a přitom může být dost důležitá, především z hlediska postojů k rodinám s postiženými dětmi. Rozsah práce odpovídá požadavkům, její členění je obvyklé, obsahuje jak část teoretickou, tak vlastní výzkum. Rozsah obou částí je vyrovnaný.

Teoretická část je věnována problematice zdravotního postižení a jeho sociálních důsledků jak z hlediska vztahu společnosti k těmto lidem, tak z hlediska rodičů postižených dětí. Autorka diferencuje jednotlivé typy postižení, větší pozornost věnuje zcela logicky těm, na jejichž zkoumání je zaměřena ve svém výzkumu. Úvodem vysvětluje svůj postoj k dané problematice a důvod volby tohoto tématu. Značnou pozornost věnuje i terminologickému vymezení různých příbuzných pojmů. Na str. 14 by bylo vhodnější uvést kapitolu 2.3.1.2 stručným sdělením, že MR může mít celou řadu různých příčin a že dále uvádí jen ty nejčtetnější varianty. Takový způsob, který sama zvolila v kapitole 2.3.2.1 při charakteristice tělesného postižení, by byl vhodnější a přesnější. Relativně podrobně se autorka zabývá sociálním významem různých postižení. V další kapitole diferencuje různé výchovné postoje, které rodiče zaujímají ke svým dětem a které mohou být dost podstatně ovlivněné existencí zdravotního postižení, tj. negativní jinakostí dítěte. Následuje popis reakcí rodičů dítěte na narození takto znevýhodněného potomka. Kapitolu věnovanou integraci a potíží se začleněním zdravotně postiženého jedince do společnosti lze považovat z hlediska tématu práce za doplňkovou. Text teoretické části je přehledný a srozumitelně formulovaný. Autorka čerpala z hlavních dostupných zdrojů české, resp. slovenské odborné literatury.

Vlastní výzkumná část obsahuje všechny potřebné složky: vymezuje cíl práce a definuje dvě základní hypotézy, které lze na základě získaných informací potvrdit či vyloučit. Tento výzkum byl součástí větší výzkumné práce, takže autorka převzala i metodiku, protože použité dotazníky musely být stejné, aby výsledky byly srovnatelné. Zkoumaná skupina byla dostatečně rozsáhlá, tvořilo ji více než sto probandů. Získané výsledky uvádí v samostatné kapitole a prezentuje je ve formě přehledných grafů. Interpretace výsledků je relativně stručná, autorka hodnotí výsledky především podle toho, zda odpovídají stanoveným hypotézám. Zjištění jsou zajímavá a potvrzují očekávání větší tolerance k postiženým dětem při jejich výchově. Podrobnější analýza vybraných otázek, které se týkají postoje k podpoře rozvoje schopností a dovedností postiženého dítěte, je pěkná a zvyšuje celkovou kvalitu této práce. Současná generace dospělých, kteří jsou sami rodiči zdravých dětí, považuje za důležité podporovat rozvoj a osamostatnění i u dětí, které jsou nějak postižené. V závěru autorka hodnotí míru potvrzení stanovených hypotéz. Obsah shrnutí odpovídá názvu – je stručnou charakteristikou celé práce.

Malým formálním nedostatkem je občasné chybné čárek v seznamu literatury.

Práce obsahuje anotaci i klíčová slova jak v anglickém, tak českém jazyce, seznam literatury, přílohy a shrnutí v anglickém jazyce.

Předložená ^{magisterská} práce splňuje všechny stanovené požadavky a proto ji lze doporučit k obhajobě.

Navrhované hodnocení: výborně.

V Praze dne 30. srpna 2007

Prof. PhDr. RNDr. Marie Vágnerová, CSc.